

Joseba Andoni Agirre

Euskaldunon Egunkaria, 1999-08-08: 3.

Osasunak eta adinak behartu ninduten aldizka eta finkoa egiten ari nintzen zutabea etetera, eta harrezkero sortzeko ohitura zertxobait herdoildu egin zait; halere, suertatzen zait noizbehinka lankide baten ordezkotza bete beharra, gaurko honetan bezala, eta pozten naiz nitaz oroitzea.

Hutsunetxo hauetako bat betetzera natorkizue.

Ez da, ordea, orain inprobisatzen ari naizena betegarri egokia zaidalako, ez horixe! Alderantziz, gure herrian inork merezi badu leku jakin eta finko bat, hau Joseba Andoni Agirre jauna da. Lehenengo Lehendakaria izan zelako, bai; eta izugarritzko gerrateari aurre egiteko kemena izan zuelako, baita; eta nola!: ideologia guzietako ministroz inguratua osatu zuen gobernuaren buru izan zen eta, denekin bat eginez, denengandik batasun honen hauetako bakoitzak gerran eta gerrondo luzean jarraitu zion, beste gobernu gehienak sakabanatu eta bakoitzak bereari heldu zion garai ilunetan ere; berari egokitu zitzaion eta bakarti, jarraitua, bizi behar izatea eta, bere lagun Companys catalunyarra alemanek harrapatu eta Francok gorroto betez fusilatu zuenean, Agirre bera Alemaniaren erdian gorde eta arrisku handian bizi behar izan zueneko ihes larria egitea.

Gaur errazegi aipatzen dira (flash bat PPri) errenkadan urte hauetako infernuak.

Neri egokitu zait, beste askori bezala, urte itogarri hauek film gaizto bat balitz bezala entzunez bizi zena: Bilbotik barrena (Gernika sutan) Truzios bidetik Catalunyarako, eta berriz mendiko itzulian, gure garaian haurren begiz, jarraitzen genuen haurrok eskola bidearen babesetik: presoak banan-banan jipoitzen, estutzen, hiltzen, eta laguntza humanitarioa emategatik fusilatu zuten Luis Alava Sautu... urteak gero!

Zenbat aldiz gogoan dituen Agirrek orain irakurri berri dudan egunkarian, *diarioan*, horiek denak zein argi eta xuxen, bere fedez argituak, berbaiezten dituen Euskadiren Independentzia osoaren beharrak.